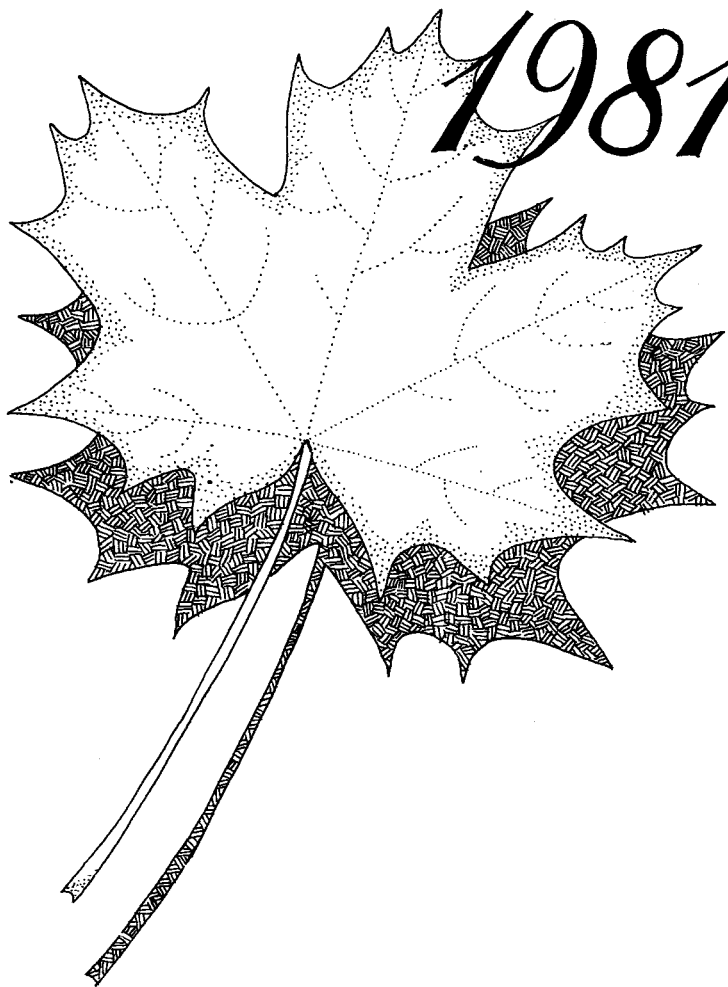

Kvantti
No 4
1981

SISÄLTÖ:	Kansikuva.....1
	Toimituksen posti.....2
	Pääkirjoitus.....3
	Rakkaat fuksini.....4
	Kulttuuripikakatsaus.....5
	Big Game Hunting.....6
	Liikuntaa.....8
	Otteita.....9
	Ydinvoiman puolesta.....10
	Tyhjä joukko.....11
	Triangeli ilman draamaa.....12
	Osastomme opiskelijakunnan...14
	Vastuuni.....18
	Antakaa tyhmienkin eläinten...19
	Oikeus on voittanut taas.....20
	Lenkkeilyä.....22
	Posti (jatk.).....23

TOIMITUS: 271714682297
 27205417264
 262874682731
 27208641737
 27142486582
 29001789738

KANSI: 29001789738

PAINOPAIKKA: Kirjapaino Lars Eriksen Oy

PAINOS: 450

Yleisöltä

Arvoisa Herra Päätoimittaja.

Lehtenne numerossa 3/81 olleen 'Ruskan jälkeen by Elmo Vihainen' johdosta pyydän kunnioittavasti tilaa oheiselle vastineelle.

Kyseisen kirjoittajan käyttämä nimimerkki muistuttaa siinä määrin allekirjoittaneen oikeata nimeä, että asiaan vihkiytymätön tai muuten ymmärtämätön lukija on mahtanut saattaa vetää johtopäätöksenään kertomuksen mietinnöt suinpäin väärän henkilön harteille. Näinmuodoin katson tarpeelliseksi oikoa syntyneet väärinymmärrykset.

(jatkuu s.23 ohje:
 revii kansipahvi irti
 ja jatka lukemista
 lat. huom.)

RUSKAN JÄLKEEN by Elmo Vihainen
 -sta alan pikkuhiljaa tajuta, mitä on tapahtumassa. Olen
 mikä pahinta, ottelun viimeisen erän. Edelliset
 aan. Niin kai voisi väittää. Olen hävin-
 -sin tullut yllättäen, mutta kui-
 -t eivät riitä mieleni

Päätökset
"§&()_?&"§&()_?&

Niin siinä sitten vaan kävi, että hieman nihkeästä alusta huolimatta saatiin juttuja kasaan kokonainen kvantillinen. Ja kesän aikana lukija(?)kunnan mieliin kerääntyneet patoutumat ovat löytäneet harmittoman purkautumiskanavan. Voidaan siis katsoa kvantin vaatimattomalla tavallaan edesauttavan itsekun-kin meistä turvallisuutta kulkiessamme pahaa aavistamattomina lafkalla, jotkut jopa ilman kyynelkaasupulloa. Nykyäänhän voi erilaisten murhapolttojen, kaasuräjähdyksen tai ampujien uhriksi joutua kuka tahansa koska tahansa, antaen näin iltpäivälehdille korvaamatonta otsikointialneistoa. Siinäpä muuten oivallinen ajatus kvantinkin levittämiseksi tehokkaammin muille osastoille. Kukapa voisi olla hankkimatta kvanttia, jota olisi mainostettu etukäteen otsikolla: "Sekasortoa fyssanlafkalla: lasinsirpaleita ja verta kesken juominkeja". Se, että lehdessä kerrotaan tarina kömpelöstä fyysikosta joka tiputtaa Coca-colapullonsa lattialle ja toheloit vielä sirpaleista sormeensa haavan, on sivuseikka. Voisipa todeta vaikka kuten Kenny Everett: "Rahat ovat jo meillä".

Ja vielä sananen aiheesta, josta olen muutamaan otteeseen kuullut puhuttavan. On nimittäin väitetty, että teekkarit ovat sivistymättömiä. Tottahan se on, väitettä voidaan jopa hieman laajentaa. Nykyään kaikki ovat sivistymättömiä.

Muhku

Two weeks ago
I coon't
even spell
in juneer,
and now I
are one.

Rakkaat fuksini

On ollut ilo havaita, kuinka iloisia ja reippaita nuoria tyttöjä sekä urhoja olemme joukkoihimme tänä syksynä saaneet. Aktiviteettinne on ollut toivomaani tasoa, mikä on heveittävässä siitä, että yhtään miinusmerkkistä fuksipistettä ei kenenkään vihkoon ole toistaiseksi ilmestynyt. Ei kuitenkaan ole syytä epätoivoon, sillä saattaahan olla, että mieleni vielä muuttuvi. Matrikkelikesä ei ole vielä ilmestynyt...

Eräs asia on joka tapauksessa pantava ilolla merkille. Nimittäin kiltahuoneen puhdistuminen. Takana ovat ajat, jolloin Coca-Colapullot ja lehdet verhosivat kiltahuoneen pöytien pintoja. Kengätkään eivät enää tartu lattian pintaan kiinni. Toivottavasti tämä kiltahuonetoimikunnan aikaansaama myönteinen kehitys jatkuu ja nojatuolien repaleiset verhoilut saadaan uusituksi, jotta pienet arvoesineet eivät hukkuisi ulospursuaviin pehmusteisiin.

Pikkujoulukekkereiden lähestyminen tulee tarjoamaan mielenkiintoisia tehtäviä esiintymis- ja järjestämishaluisille fukseille. Perinteenä on nimittäin, että fuksit huolehtivat hauskasta ohjelmasta ja vanhempien tieteenharjoittajien viihtyvyydestä tonttutyttöleikein ja joulupukein. Myös jouluaiheinen näytelmä on suotava. Miinuspisteiden välttämiseksi ehdottaisin, että suuri joukko tonttuja ilmoittautuu sisäasiainvastaavalle (Esko Nuutila FII) tai minulle lisätietojen saamiseksi.

Toivon teille kaikille fukseille mielyttävää jatkoa alkaneelle syksylle. Ehkäpä viihdytte täällä pitkäänkin, meinaan.

Isoveljesvastaavanne
JMS Salonen

Ylläolevasta paljastunee ylekirjoittaneen pinnallinen mielenlaatu, mistä tosiseikasta meillä kaikilla on syytä olla huolissamme. Kun vastuullinen kasvatustehtävä on ylläolevan katuisen henkilön käsissä, voimme ainostaan toivoa pojan povesta paranevan.

(Toim. huom.)

Pikakatsaus syksyn kulttuuritarjontaan

Tunnustan sulisti saamattomuuteni killan ulkoisten kulttuuri-toimintojen hoidossa, mutta hyvää ei toki koskaan odota liian kausa eli mitä myöhemmin sen parempaa, jos sitäkään. Musiikkia on odotetavissa enemmältikin, kun taas teatraaliset hovit jähnevät vähähkölle; ooppera, baletti ynnä muut porvarillisemmat tapahtumat jähnevät väkisinkin orientoitumisvaikeuksien vuoksi vähemmälle, olletikin että se saattaa joissakin komeljanttarihahmoissa herättää kummakalista ihmetystä. Asiaan saataneen korjausta erityisesti keväällä kunhan itse joltisestikin pääsen tästä luottamustehtävästä muihin tehtäviin siirtymisen perusteella livistämään. Also:

Marraskuun 2. pnä esiintyy Tempeli-aukion kirkossa Finnish Brass Ensemble, jota johtaa jopa Okko Kamu, sinänsä kiintoisa yhdistelmä, ehkä hedelmällinenkin. Ohjelma on hyvin monipuolinen: Clarke, Gabrielli, Pezel, Bach ja Rautavaara ovat mukana ohjelmassa. Nimenomaan tämän konsetin luulisi kiinnostavan vähän jokaista, kosak teokset sekä ajallisesy että tyylillisesti jakautuvat laajalle ja koska kokoonpano on erityisen mielenkiintoisa.

Joulukuun 2. pnä esiintyvät arvatenkin Finlandia-talosa Arto Noras sello sekä kaupunginorjesteri johtajanaan Yuri Ahronovitch ja soittavat ikipopuläärin Schumannin sellokonserton sekä muuta, jotka kaikki kappaleet omaavat ehkä etupäässä hedonista arvoa. Tingittäköön ssiis tällaisiissa tapauksissa hiukan taiteellisesta arvosta, suurelle yleisölle lienee välinearvo tärkein.

Marraskuun esimerkiksi 27. pnä esitetään Kanslistetterin Willensa unassa sekä Mielipuolen päiväkorja että Caligula, joista jälkimmäinen kuitenkin päivää myöhemmin. Molemmista on aikoinaan kohuttu paljon pääkaupunkiseudun lehdistössä, ja lienevät siis kutakuink n kiintoisaa katsottavaa, mikäli lippuja vain suinkin saadaan. Yritys on kuitenkin kova.

Kohtapuoleen saapuu Kaupunginteatterin ohjelmistoon H. Ibsenin Peergynt, joka ennakkopuheiden perusteella mahtaa olla melkoinen teatterikappale, lienee ohjelmassa viimeistään keväällä. Niin myös KOM-teatterin Kullervo Suvilagdenvoimalassa, jos porvarillisesta jäsenistöstä löytyy kiinnostusta vähän kokeilevampaankin suuntaan.

Eläköön toiveikkain sydämin

A Contribution to the Mathematical Theory of Big Game Hunting

H. PÉTARD

This little known mathematical discipline has not, of late, received in the literature the attention which, in our opinion, it deserves. In the present paper we present some algorithms which, it is hoped, may be of interest to workers in the field. Neglecting the more obviously trivial methods, we shall confine our attention to those which involve significant applications of ideas familiar to mathematicians and physicists.

For the sake of simplicity of statement, we shall confine our attention to Lions (Folis Leo) whose habitat is the Sahara Desert. The methods which we shall enumerate will easily be seen to be applicable with obvious formal modifications to other carnivores and to other portions of the globe. The paper is divided into three parts which draw their material respectively from mathematics, theoretical physics and experimental physics.

I. Mathematical methods

1. The Hilbert, or Axiomatic, Method

We place a locked cage at a given point of the desert. We then introduce the following logical system:

Axiom 1: The class of lions in the Sahara Desert is non-void.

Axiom 2: If there is a lion in the Sahara Desert, there is a lion in the cage.

Rule of Procedure: If P is a theorem and $P = Q$ then Q is a theorem.

Theorem 1: There is a lion in the cage.

2. The Method of Inversive Geometry

We place a spherical cage in the desert, enter it, and lock it. We perform an inversion with respect to the cage. The lion is then in the interior of the cage and we are outside.

3. The Method of Projective Geometry

Without loss of generality, we may regard the Sahara Desert as a plane. Project the plane onto a line. Project the line into an interior point of the cage. The lion is projected into the same point.

4. The Bolzano-Weierstrass Method

Bisect the desert by a line running North-South. The lion is either in the East portion or the West portion. Let us suppose him to be in the West portion. Bisect this portion by a line running East-West. The lion is either in the North portion or the South portion. Let us suppose him to be in the North portion. We continue this process indefinitely constructing a sufficiently strong fence about the chosen portion at each step. The diameter of the closed portion approaches zero, so that the lion is ultimately surrounded by a fence of arbitrarily small perimeter.

5. The "Mengentheoretisch" Method

We observe that the desert is a separable space. It therefore contains an unnumerable dense set of points, from which can be extracted a sequence having the lion as limit. We then approach stealthily along this line, bearing with us suitable equipment.

6. The Peano Method

Construct, by standard methods, a curve that passes through every point of the desert. It has been remarked that it is possible to traverse such a curve in an arbitrarily short time. Armed with a spear we traverse the curve in a time

shorter than that in which the lion can move its own length.

7. A Topological Method

We observe that the lion has at least the connectivity of a torus. We transport the desert into 4-space. It is then possible to carry out such a deformation that the lion can be returned to 3-space in a knotted condition. He is then helpless.

8. The Cauchy, or Functiotheoretical, Method

We consider an analytic lion-valued function $f(z)$. Let ψ be the cage. Consider the integral:

$$\frac{1}{2\pi i} \int_c \frac{f(z)}{z-\psi} dz$$

where "c" is the boundary of the desert. Its value is $f(\psi)$, i.e. a lion in the cage.

9. The Wiener Tauberian Method

We procure a tame lion, L_0 , of class $L(-\infty, \infty)$, whose Fourier transform nowhere vanishes, and release it to the desert. L_0 then converges to our cage. By Wieners General Tauberian Theorem, any other lion, $L(\text{say})$, will then converge to the same cage. Alternatively we can approximate arbitrarily close to L by translating L_0 about the desert.

II. Methods from Theoretical Physics

1. The Dirac Method

We observe that wild lions are, ipso facto, not observable in the Sahara Desert. Consequently, if there are any lions in the Sahara, they are tame. The capture of a tame lion may be left as an exercise for the reader.

2. The Schrödinger Method

At any given moment there is a positive probability that there is a lion in the cage. Sit down and wait.

3. The Method of Nuclear Physics

Place a tame lion in the cage and apply a Majoran operator between it and the lion. As a variant, let us suppose, to fix ideas, that we require a male lion. We place a tame lioness in the cage, and apply a Heisenberg exchange operator which exchanges the spins.

4. A Relativistic Method

We distribute about the desert a lion bait containing large portions of the Companion of Sirius. When enough bait has been taken, we project a beam of light across the desert. This will bend around the lion, who will then become so dizzy that he can be approached with impunity.

III Methods from Experimental Physics

1. The Thermodynamical Method

We construct a semi-permeable membrane, permeable to everything except lions and sweep it across the desert.

2. The Atom-Splitting Method

We irradiate the desert with slow neutrons. The lion becomes radio-active, and a process of disintegration sets in. When the decay has proceeded sufficiently

far, he will be incapable of showing fight.

3. The Magneto-Optical Method

We plant a large lenticular bed of catnip (*Nepeta Cataria*) whose axis lies along the direction of the earth's magnetic field, and place a cage at one of its foci. We distribute over the desert large quantities of magnetised spinach (*Spinacia Oloracea*), which, as is well known, has a high ferric content. The spinach is eaten by the horbivorous denizons of the desert, which are in turn eaten by the lions. The lions are then oriented parallel to the earth's magnetic field, and the resulting beam of lions is focused by the catnip upon the cage.

LIKUNTA

Laajalahden kierrot on kiltojen välinen aktiivisuuskilpailu (siis aika ei merkitse mitään), jonka kiltamme voitti viime vuonna (kiitoksia kaikille myötävaikuttaneille). Matka on n. 12 kilometriä ja lähtö Otaniemen urheilukentän ja Otahallin vaiheilta kello 13 seuraavina päivinä: 24.10. ja 14.11. Kaikki kynnelle kykenevät mukaan, ei anneta kiertopalkintoa (n. 30 kg painoinen reliefi) pois!

Impivaaran juoksuun osallistuimme täydellä joukkueella, josta ainakin 5 pääsi maaliin asti. Tätä kirjoitettaessa ei ole selvillä kahden jäljelle jääneen kohtaloita. Kiitoksia kaikille mukaan uhratuneille.

TKK:n yhteislenkit lähtevät Otahallin edustalta keskiviikkoisin kello 16.00 ellei toisin ilmoiteta.

Tuntien Kvantin esiintymisfrekvenssin ilmoitan samantien, että Laajalahden kierrot jatkuvat keväällä ja huhtikuun lopulla killasta kerätään 1-2 joukkuetta Länsiväylä-juoksuun, pituus 15,4 km. Nyös Otawarttiin ja Akateemiseen Warttiin osallistutaan. Jos muuta ilmenee, käytän tiedotuskanavana ilmoitustaulua riippoujen oikealla puolella, SEURATKAA ILMOITUSTAULUA

11.10. välittömästi Impivaaran juoksun jälkeen

Antero

OTTEITA

TKK

sateenkaari
kasvaa lehmuskujan päässä
vati kultaa
sinfonia soi

JUMALA

kuulen mielipuolista naurua
ylhäältä taivaasta
alhaalla maassa
saappaat marssivat

TIEDE

se seisoi kylmänä
kylmässä viimassa
me polvistuimme
palelimme kylmässä

ONNI

se jökötti siinä
pirutko sen pystyttivät
me hullut palvoimme
palelimme kylmässä

makaan alastomana
ajan kuumalla kalliolla

KY EXIT

näin nuorukaisen
ruskettunut, päällään muotivaate
hymyili muovista hymyä
kädessään viinalasi

sataa vettä
lokki ulostaa

ohi
ähäkutti

kuulin ääntä
jumputtavaa, jyskyttävää
kertoi rakkaudesta
karamellin- ja hunajanmakuisesta

RAKKAUS

odotin viimeistä laukausta
vainiolla oli verta
sinä katsoit nurkan takaa

näin nuoren tytön
kasvoillaan montaa maalia
katsoi nuorukaista silmiin
kädessään viinalasi

Øsikko

Ydinvoiman puolesta ?

Tässä kirjoituksessa esittämäni arvelut ja väitteet ovat täysin epävirallisia, enkä minä enempää kuin kukaan muukaan ole valmis ottamaan vastuuta niistä ja niiden lukijoille aiheuttamista henkisistä, ruumiillisista ja taloudellisista seurauksista. Kaikki tiedot perustuvat erään suurehkon voimayhtiön (valtion omistama, n. 5000 työntekijää, 2x440 MW ydinvoimala eräässä Suomenlahden rannalla sijaitsevassa pikkukaupungissa, ei halua nimeään missään muodossa minkäänlaiseen julkisuuteen) tiloissa aistimiini kantautuneisiin tiedonsirpaleisiin, joista olen aivoni syvissä ja pimeissä syövereissä yrittänyt kyhätä kokonaiskuva.

Asia on niin, että viisaat miehet, jotka päättävät energiapolitiikastamme, ovat viisaudessaan todenneet, että Suomen kansa tarvitsee kymmen vuoden sisällä n. 1000 MW lisää voimalatehoa. Jos pienet vesivoimalat sivuutetaan hölmöinä investointeina, vaihtoehtoina on vain hiili- ja ydinvoima. Näiden eduista ja haitoista suorittaa eräs valtion omistama voimayhtiö tutkimuksen, jonka perusteella valtioneuvosto tekee periaatepäätöksen rakennettavan voimalan laadusta. Jostain syystä näyttää siltä, että ko. yhtiön etujen mukaista olisi, että se suosittelee ydinvoimalan rakentamista. Onpa jopa uuden ydinvoimalan perusteella alettu suunnitella kaukolämmön kuljetusta Loviisasta Helsinkiin, joten sijoituspaikkakin tuhatmegawattiselle olisi valmiina.

Jos rakennetaan ydinvoimala, on vielä ainakin kaksi vaihtoehtoa: ranskalainen ja neuvostoliittolainen. Näistä ranskalainen ilmeisesti olisi varmatoimisempi, turvallisempi ja vaivattomampi. Ranskalainen valmistuisi määräajassa avaimet käteen-periaatteella, jolloin ranskalaista työvoimaa käytettäisiin mahdollisimman paljon ja suomalaista mahdollisimman vähän. Neuvostoliittolainen vaihtoehto vaatisi melkoista työmäärää suomalaisilta asiantuntijoilta, siis lähinnä osastollamme ydintekniikkaa lukeneilta diplomi-insinööreiltä ja varmaan joiltakin vielä opiskeleviltakin. Neuvostoliittolainen ydinvoimala valittaneen.

Jos rakennetaan neuvostoliittolaisperäinen 1000 MW ydinvoimala, se tietää suunnatonta ponnistusta itäsen "teknologian" sovittamisessa läntisiin vaatimuksiin. Rakentaminen olisi hidasta, työlästä ja vaikeata. Rakentamisen alku ajoittuisi vuosien 1983-85 tietämille, josta lähtien ydintekniikasta edes jotakin tietäville avautuisi melkoisesti työpaikkoja.

TRIANGELI ILMAN DRAAMAA

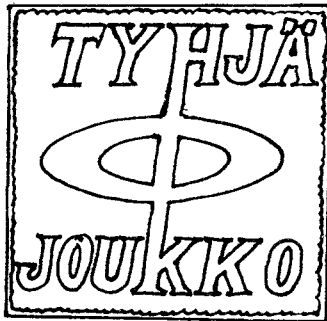
Opettavainen arveluttavuus

Kirj. G.T.X. Ugrutsygk

Muutaman vuoden kuluttua voi olla melkoinen pula F-osastolta valmistuneista tai valmistumassa olevista ydintekniikan ammattilaisista. Tällöin voimayhtiö joutuisi haalimaan tarvitsemansa porukan ... jostakin. Ensimmäisenä mieleeni tulisi korvata yksi korkeakoulufyysikko yhdellä yliopistofyysikolla ja yhdellä koneinsinöörillä. Olisiko tämä kansakunnan -dun mukaista?

Me voimme kuitenkin vaikuttaa tilanteeseen. Fuksit ja kakkoskurssilaiset ehtivät vielä valita syventymiskohteensa, eikä kolmoskurssilaisillakaan ole myöhäistä vaihtaa. Ydin- ja energiatekniikka takaisi melkoisen varmasti ainakin jotakuinkin koulutuksen mukaisen työpaikan. Sitä kun ei koskaan tiedä, milloin akateeminen työttömyys iskee fyysikkojenkin joukkoon.

Anetu

"Väärinymmärretty virheettömyyteni on myrsky yhteiskunnan vesilasissa."

Aki Rihu,
erään kaupungin
paikallinen suuruus

Ukko Ylijumala oli ahertanut aamupäivän sävellystyön parissa. Tutki hän nyt kätensä jälkeä, ja katso: se oli varsin hyvä. Tunsi hän siis ansainneensa hetken levon ja poistui sieluansa harppujen soitannolla ravitsemaan.

Vanha Vihtahousu oli päässyt luikahtamaan taivaan puutarhoihin lahjomalla P. Pietarin kirjalla, Arthur C. Clarcken uusimmalla, jollaisia näissä maisemissa liikkui luotettavien lähteiden mukaan "rikollisen vähän". Riemunsa oli suuri huomattaessaan Ukon paperit vartioimattomina. Surkea, surkea on tämän firman turvallisuuspalvelu, ajatteli Vanha Kehno tehdessään salakähmäiset muutokset ja lisäykset U. Ylijumalan partituureihin.

Mahkaisilla siivillään hän liihotti huomaamatta muurin yli ja palasi helvetillisellä kiireellä omaan, lämpimämpään kotiinsa.

+++

Haukka käveli kohti tapaamispaikkaa ja kiroili: Että osaa mies olla hölmö. Ei tarvita sataakaan kiloa naisenlihaa, kun jo ollaan kuin sulaa vahaa. Pienimpäänkin pyyntöön vastataan nöyrästi "juu". Saablare, olen homojeni irja.

Haukalla oli viehtymys sanaleikkeihin, sananmuunnoksiin, joita hän itse nimitti munansaannoksiksi.

Tornitalo oli korkea, mutta Haukka kiipesi kymmenenteen kerrrokseen rappuja. Hän yritti välttää hissejä aina, kun se oli mahdollista. "Eiväthän kaikki hissit ole koneen tekemiä." Eivätkä kaikki ihmiset olleet Haukan Eulaalian tekemiä. Hengästymättä Haukka löysi tiensä oikealle ovelle.

OSASTOMME OPISKELIJAKUNNAN TARKASTELUA

Osastomme opiskelijaa ihmisenä, työntekijänä, rakastajana, räkä poskella ja luukut auki on tarkasteltu ja analysoitu suhteellisen paljon viime aikoina. /1/2/3/4/ Tämä kirjoitus pyrkii toimimaan yhteenvetona tähänastisista huomioista.

Mielenkiintoinen ja laajalti debatoitu karakteristika on osastomme opiskelijakunnan erikoinen, kiihkeä ja temperamenttinen mutta silmiinpistävän lämmin suhde kemisteihin. Osastomme opiskelijat hiertävät kemistiopiskelijoita kuin kuolaava karhu kuumaa hunajapuuroa huolimatta näiden huomattavista puutteista, tai sanoisinko - ulokkeista. Nythän on nimittäin niin, että kemistit kuuluvat lajikuntaan, jonka koivet ovat - objektiivisesti tarkastellen - huomattavan suuret. Joku ei pidä asiaa ehkä lainkaan merkittävänä, mutta kiusallinen se on joskus, siitä ei pääse yltäpäri. Povilumpioista ylöspäin ne ovat kyllä ihan jees, mutta niistä alaspäin yksinkertaisesti pelkkää jalkaa. Ei ole mukava kulkea naisen kanssa, jonka alaulokkeet levittäytyvät pitkin tienoota, kun ämmät kirkuu, kaverit iskee silmää ja pikkupojat heittää rumaa herjaa. Mutta osastomme opiskelijako tästä välittäisi? Ei. Paitsi näiden koipien suunnaton runnominvoima myöskin lujat perinnesiteet nitovat nämä olennot yhteen. Kun kärpänen kärpäslätkään tai laudeveteen hukkuva reaktorihallin kaiteeseen tarrautuvat nämä olennot toisiinsa yliluonnollisella vimmallalla.

Mielenkiintoinen ja laajalti debatoitu karakteristika on osastomme opiskelijan erikoinen, kiihkeä ja temperamenttinen mutta silmiinpistävän lämmin suhde taskulaskimeensa. Sitä hän hoivaa ja hellii ja pitää povellaan. Sille hän virittää odeja ja matrisinkääntöohjelmia. Sitä hän katsoo sumein silmin ja silittää sen poskea. Ja illalla kun kukaan ei näe, hän antaa hellän suudelman arcsin-näppäimelle ja tunnustaa rakkautensa. Ja niinkuin hän laskimelleen oodin virittää, haluaisin myös minä osastomme opiskelijalle oodin virittää, sillä voiko niin kaikkensa peliin antavaa, humanisempaa ja hellempää suhdetta inhimilliseen elä-

Alfred E. Neuman ei myönnä presidenttipeliä

Haukka vajosi liian pehmeään tuoliin ja katsoi vastustajaa. Massiivisen kirjoituspöydän takana istui pieni, pönäkkä, kalpeakasvoinen nuorimies. Jalat eivät yltäneet istuimelta maahan. Paina eleet mieleen, ajatteli Haukka. Keskity tilanteeseen, älä ajaudu omiin mietteisiisi. Opi, käy kurkkuun ja ahmi.

Korkean otsan ja synkkien kulmakarvojen alta päyili sininen silmäpari. Sekin pelkää.

- Mistä tässä on oikein kysymys? aloitti Pikkarainen, vaikka oli varma, että toinen oli tullut hakemaan sitä, minkä oli jo menettänyt.

- Tiedät kyllä mistä.

Haukka piti hetken tauon ennenkuin jatkoi:

- Irmeli pyysi minua tulemaan.

- Ai Irmeli.

Pikkaraisen kasvoille tuli haaveksiva ilme. Kaikille miehille tapahtui näin. Saablare, jumalaiset naiset ovat riesa ihmiskunnalle, ajatteli Haukka.

Bluffaa, tuumi Pikkarainen, joka oli jo tointunut. Bluffaa selvästi. Ei sillä ole Irmelin kanssa enää mitään tekemistä.

- Tarkoituksemme on tehdä sinulle tarjous. Jotta ymmärtäisit, millä pohjalla seisomme, minun täytyy selittää tilanteen tausta.

Antaa tulla, lausui Pikkarainen mielessään.

- Koko homma alkoi oikeastaan siitä, kun valmistuttuani ennätysajassa diplomi-insinööriksi huomasin olevani täysin väärällä alalla. Lahjani valuiivat turhauttavasti hukkaan. Tunsin itseni epäonnistuneeksi yksilöksi. Aloin voida pahoin, kun kuulin sanan lastuava työstö.

Pikkarainen pystyi vaivoin tukahduttamaan hymynsä kuullessaan puhuttavan insinööreistä. Kaikilla kun ei ole kovin korkeata käsitystä tästä jalosta ammattikunnasta. Pikkarainen itse oli humanisti, joita Haukka puolestaan sanoi humanoideiksi. Yhteiskunnan sirpaloituminen oli ehtinyt varsin pitkälle. Tiede oli lokeroitunut, harvalla alueella oli yleisteoria - poikkitieteellisyydestä haaveilivat utopistit. Ihmisten mielet harhailivat informaatiotulvan sumussa.

Matti Meikäläinen ei oikein pysty hyödyntämään moniarvoista yhteiskuntaa - hänen kulta-aikansa oli ehkä sittenkin 30-luvulla, kun yhtenäiskulttuuri nosti päänsä ja kiihdytti kuolinrynnistykseen. Pikkaraisen ja Haukan ongelmat olivat suurimmaksi osaksi muualla. Opiskeluaikana he olivat olleet ystäviä, mutta Pikkarainen oli vakautunut että nainen oli tullut pysyvästi heidän väliin.

mään kätkeytyä kuin tämä. Laskimelleen hän omistaa kaiken ylijäävän aikansa. Jättäisikö hän sen huolenpidotta, ärjyisikö hän sille tai potkisi sitä? Ei. Puhumattakaan että hän löisi sitä lekalla tai riitelisi tiskivuoroista. Kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

Mielenkiintoinen ja laajalti debatoitu karakteristika on osastomme opiskelijakunnan erikoinen, kiihkeä ja temperamenttinen mutta silmiinpistävän lämmin suhde opiskeluun. Ei riitä että he jo päiväsaikaan sulkeutuvat kammioihin ja katakombeihin tutustumaan tieteen henkeäsalpaaviin saavutuksiin mieluummin kuin menevät luennoille nukkumaan ja rupattelemaan. Ei. Usein yönyöhään, muiden hoitaessa ihmissuhteitaan, he istuvat vielä työpöytänsä ääressä silmät puoliummessa, aivot tyhjäkäynnillä ja jalkapohjat puutumuksesta pistellen. He ovat niemme hiljaisia ja vaatimatonta sankareita, jotka täysin mahdollisesti joskus saavat jonkinlaisen palkkion uurastuksestaan, siitä huolimatta että paha saa palkkansa 99 %:ssa tapauksista ja määrärahat ovat rajoitetut.

Mielenkiintoinen ja laajalti debatoitu karakteristika on osastomme opiskelijakunnan erikoinen, kiihkeä ja temperamenttinen mutta silmiinpistävän lämmin suhde ryyppäämiseen. Osastomme opiskelija valikoi ryyppäämispaikan tarkoin: soveliaita spotteja ovat soluhallit, kansanjuhlat, kissanristiäiset, kadunkulmat ja opiskelijaravintolat. Osastomme opiskelija osaa kaukaa viisaasti mahdollisuuksien mukaan välttää konserttisalien naistenhuoneita. Kerran alettuaan hän päästää pellit auki ja heittää perseen olalleen kuin mies ainakin, jotta ei myöhemmin tarvitsisi hävetä silmiä päästään. Kaukonäköisesti hän jo hyvissä ajoin osaa valita vähemmän tärkeän elimen menetyksen. Moniko tähän pystyisi, kysyn vain? Ei häntä turhaan (hiukan leikillisesti) kutsuta "fyysikoksi" Ja vielä suurenmoisempaa: antaisiko hän tässä siunatussa tilaansaankaan keskustelun siirtyä arkipäiväisiin ja maallisiin asioihin, maan pinnalle? Ei. Itsepintaisesti ja värisevällä äänellä hän jatkaa jo kerran kauan sitten valitsemastaan aiheesta ja saa muut silminnähden haukomaan henkeään suorituksen takia.

 Monet sittemmin kuuluisina kuolleet ihmiset ovat olleet koulu- ja opiskeluaikana nahjuksia, mutta vielä useimmat sittemmin täysin tuntemattomina kuolleet ovat myös olleet koulu- ja opiskeluaikana nahjuksia.

-viisaut

Referenssit:

1. Informaatiojulkaisu Kvantin vuosikerrat 1978, 1979, 1980 ja 1981
2. Proceedings of 3rd International Symposium on Quantum Analysis, Vatican 1980
3. Juorujulkaisu Tisleen vuosikerrot 1980 ja 1981
4. Tisleen panettelut paljastettu - syytteitä luvassa, artikkeli Sysmän Sanomissa 21.5.1981

Rakkaudella: Jepe

Oletko muuten huomannut...

että nainen on kuin maanosat:

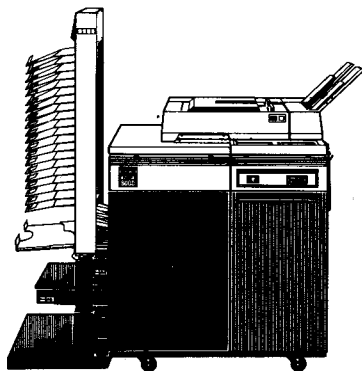
- 10-20-vuotiaana hän on kuin Aasia
 - koskematon ja osittain tutkimaton
- 20-30-vuotiaana hän on kuin Afrikka
 - kuuma ja kostea
- 30-40-vuotiaana hän on kuin Amerikka
 - tehokas ja teknisesti täydellinen
- 40-50-vuotiaana hän on kuin Eurooppa
 - osittain tuhoutunut mutta silti vielä mielenkiintoinen
- 50-60-vuotiaana hän on kuin Neuvostoliitto
 - kaikki tietävät missä se on, mutta kukaan ei halua sinne

että mies on kuin automerkit:

- 10-20-vuotiaana hän on kuin Fiat
 - pieni ja pippurinen
- 20-30-vuotiaana hän on kuin Porsche
 - nopea ja virtaviivainen
- 30-40-vuotiaana hän on kuin Citroen
 - täydelliset muodot
- 40-50-vuotiaana hän on kuin Opel
 - lupaa enemmän kuin mitä pystyy täyttämään
- 50-60-vuotiaana hän on kuin T-Ford
 - ei lähde käsin veivaamatta käyntiin

Canon

Monipuolisuutta

Tietokoneajan kopiokoneet joka käyttöön

VASTUUNI

Tunnen vastuuta.

Vastuuta jokaisesta, joka työntää hartiansa rinkiin.

Vastuuta jokaisesta, joka haluaa osallistua,

kuulla ja sanoa jotain,

tuntee kuuluvansa ryhmään.

Heidän huulensa ja silmänsä vetäytyvät hymyyn.

He lämpenevät.

Jotain on sanottu heille, heistä.

Heidän liittymisensä joukkoon on oikeutettu, hyväksytty.

Heitä on kaivattu.

Seuraavaksi jotain yleistä.

Ja yhteistä.

Jotain, johon kaikki voivat vastata ääneen
tai omassa mielessään.

Olla puolesta tai vastaan.

Tuntee, että aihe on heidän.

Ja lisäksi jotain hauskaa.

Jotain viatonta, jolle kaikki voivat nauraa.

Yhteisyys kasvaa.

Ja lopuksi, lopuksi katse jokaisen silmiin.

Kontakti jokaiseen.

Eivätkä muut kestä paitsiotaan.

Kierros alkaa uudelleen.

Rinki laajenee ja vastuu,

yhä raskaampi kantaa.

Antakaa Tyhmienkin Eläinten Ystävystyä

eli katkera tarina naissukupuolesta

Vaikka olenkin pitkän ikäni varrella ehtinyt nähdä ja kokea kaikenlaista, sellaistaakin, mistä en ikinä tohtisi kirjoittaa tähän julkaisuun, olen viime aikoina joutunut huomaamaan avuttomuuteni.

En tietenkään tässä tarkoita fyysistä alemmuutta, johon ehkä piankin on varauduttava erään K.Elomaan edesottamuksien ansiosta. (Miten hän sattuu olemaan -kaikista Suomen kymmenistä kaupungeista - kotoisin juuri Turusta?) Ei, huolestumiseni, oikeammin mieltäni raastava kauhu, on lähtöisin suomalaisen naisen henkisen amatsonismin huolestuttavasta leviämisestä.

Ennen, silloin vanhoina hyvinä aikoina, kun ainoa negatiivinen yhteinen nimittäjä maamme naaraspuolisella väestöllä oli fanaattinen intohimo mustaa miestä kohtaan (gigolo = alk. ammattimainen tanssi-partneri, myöh. mies, joka elää naisen kustannuksella.), niin, silloin saattoi vielä hengittää. Nykyisin voi tuskin jalkojaan liikuttaa oman kotinsa ulkopuolella, kun jo joutuu joko henkisen julmuuden todistajaksi tai uhriksi.

Selvittääkseni hieman varsin teoreettiselle tasolle juuttunutta tarinaani, teen karkean jaottelun tarkoittamistani naistyypeistä.

- 1) "Herkkä", ajatteleva nainen.
Pahaa maailmaa, etenkin dominoivaa miessukupuolta viileän, samalla "tunteellisen" rationaalisti halveksiva tyyppi. Saa miehen tuntemaan itsensä opportunistiseksi siaksi pelkämästä maitopurkin avaamisesta.
- 2) "Justiina" nykypäivänä.
Pienen tohvelisankarinsa rautaisessa kurissa ja Herran nuhteessa pitävä diktaattori, joka on kuitenkin jo ehtinyt vaihtaa kaulimensa sofistikoituneisiin henkisiin ja seksuaalisiin aseisiin. Ei erota muista ryhmistä suoralta kädeltä kuin avoimen omahyväisistä esiintymisestä ja upseerimaisesta junailutaidosta.
- 3) "Fiksu" tyttö.
Varsin lähellä 1):tä, mutta tunteellisen haihattelun asemesta on emotionaalisesti täysi nolla. Yhteisenä piirteenä kuitenkin häkellyttävä kyky tehdä miehensä paskiainen. En koskaan enää väittele tällaisen kanssa.

Kauniita piirteitä siis riittää maailman innokkaimman naistenlehtiseläjäryhmän joukossa. Näiden perustyyppien joukosta joka ukko löytää kohtalonsa; ennemmin tai myöhemmin. Onnekkaimmille sattuu vielä verevä yhdistelmä edellämainituista. Suomalainen mies kulkee kuitenkin kuin hypnoosissa tietä, jolla ei ole päätä, vain syvät ojat kummankin puolen, hyväksyen tilanteen fatalistisesti.

Niin minäkin, odotan vain, että siinä julmassa ja pohjattomassa ojassa kasvaisi edes pieni ruohomätäs, joka vaimentaisi ensimmäisen iskun. Sillä kohtaa ehkä horjahdan.

Leikitäänkö kotia?

Sigfrid Svärd

HÄN EI KESTÄ ILMAN NAISTA HÄN RAISKAA VAAN
HÄNET TUOMITAAN JA VIEDÄÄN VANKILAAN

Osa I Hän raiskaa vaan

- Niin, täytyy myöntää, että sodan ensimmäisinä päivinä minua otti päähän. Olin juuri aloittanut diplomityöni, kun ne perkeleen nuijat alotti sen sieluttoman räiskyttelyn. Mutta ei se voinut olla syynä. Kyllähän minä kiroilin ja kiristelin hampaitani, mutta kyllä tämän syyt ovat paljon syvemmällä. Katsokaas, olin jo pidempään rakastunut kolmeen tyttöön: yksi heistä oli serkkuni, toinen valmis ekonomi joka matkusteli paljon ja kolmas oli porotilallisen tytär Äkäslompolosta. Ainoa lähellä asuva oli serkkuni, mutta arvattavista moraalisisista syistä mekään emme kovin syvälle suhteessamme voineet ajautua. Ja kun veljeni Berokin vielä sattui ihastumaan serkkuumme ja ...
- Kuulkaahan nyt, herra Lorentz, lopettakaa tuo jaarittelu. Kyse on nyt tapahtumista, jotka johtivat teidät raakaan raiskaukseen, murhaan, ryöstöön ja tuhopolttoon. Ei sellaista noin vain tehdä.
- Niin, katsokaas, kyllä se itse asiassa alkoi jo paljon kauempana nuoruudessa. Jo lapsena naapurin pojilla oli enemmän leluja ja minulla oli kaiken lisäksi liian pieni ...
- Asettukaapas nyt hieman. Keskustellaan hieman näistä tapahtumista. Oli lokakuun 10. päivä, sota oli alkanut viikkoa aikaisemmin, te olitte lähtenyt pääkaupunkiin kävelemään, pitääkö paikkansa?
- Niin, kyllä, olin juuri palannut juhlimasta ja olin ehkä hieman krapulassa. Lisäksi juhlissa olivat olleet sekä serkkuni että kaksi muuta joihin olin rakastunut. En oikein tiennyt mitä tehdä ja täysi kaaoshan siitä syntyi. Nähkääs, koskaan aikaisemmin en ollut rakastunut ja nyt kerralla kolmeen. Ja kun olin vielä hieman nauttineessa tilassa, niin ainahan sitä tulee ehdoteltua. Olin lisäksi vielä elänyt selibaatissa ja muutenkin absolutistina edelliset kaksi viikkoa ja minulla alkoi...
- Asiaan
- No, kyllä tämä on tärkeää. Ehdotin kaikille kolmelle erikseen lähtemään juhlille, suutelemaan tai m.s. Muistaakseni jotain sellaista minä kai ehdotin. Tamaan aikaan erikseen kaikille. Kuvittelin, että he varmasti ilostuivat, kun heitä olisikin monta, ei kiviä liian raskaaksi kellekään, jos yrittäätte.

No, kuinka ollakaan, he alkoivat käydä väkivaltaisiksi, kävivät toisiinsa käsiksi, jopa minuun. Minun oli kuulkaa paettava. Niinkuin jo isäukkoni sanoi minulla pienenä leikkiessämme autoilla navetan portailla: "Vauhtia, poika, muuten sut saadaan kiinni!" Isäni oli muuten ...

- Ähmhm

- No niin, kaaduin juostessani puunjuureen ja seuraavaksi muistan heränneeni yksin. En kieltämättä ollut aivan selväjärkinen, lähdin kohti kaupunkia satakakkosella, ajattelin hieman selkiyttää päätäni. No, olin varmaan varsin nuhruisen näköinen, mielessäni vielä tyydyttämättömät himot. Espalla sitten näin tämän naisen. Hän muistutti erehdyttävästi serkkuani. En ole varma, luulinko häntä serkukseni, lähdin kuitenkin seuraamaan häntä, sanoisinko varsin kiihtyneessä tilassa. Hän käveli kohti Katajanokkaa. Katajanokalla muuten asuu eräs tuttuni, tuomari Keltamo, varmaan tunnettekin?

- (punastus)

- No, tuomari Keltamo ei nyt kuitenkaan ollut mielessäni, olinhan varsin kiihtyneessä mielentilassa. Hän vilkuili hieman hermostuneesti taakseen, hänen askelensa kopina kiihtyi, taisin näyttää hieman hurjalta. No, kun hän aikoi astua sisään eräästä ovesta, tartuin hänen avainkäteensä. Hän katsoi minuun pelokkain silmin, hänen hiuksistaan osa oli liimautunut poskelle. Hänen sinisissä silmissään oli todellista uhmaa, se sai minut kiihtymään. Vaikka hän pudisteli vastaan, suutelin häntä ja ...

- Raiskasitte hänet

- Niin, ja sitten hän alkoi huutaa, en kestänyt sitä, löin, löin ja potkin, hän oli aivan verinen, ei enää liikkunut. Lopulta tajusin mitä olin tehnyt. Koetin hänen rannettaan, pulssia ei enää tuntunut. Päätin hädissäni lavastaa tulipalon. Raahasin hänet kellariin ja sieltä löytämälläni paloöljyllä sytytin talon palamaan. En ilmeisesti ollut kyllin varovainen, sain itsekin nari palovammaa, mutta muuten olin kunnossa. Lähdin kävelemään hieman sokissa, kai.

- ...ntä naisen käsilaukku

- Niin, sen huomasi vasta myöhemmin tultuani takaisin. Puristin tuota valkoista nahkalaukkuani kädessäni. Sisältä löysin serkkuni henkilökohtaisuuden ja rahaa. Ne rahat tosiaan tulivat tarpeeseen, ...

- ...

LENKKEILYÄ

Kaivoin kaapin perukoilta vanhat lenkkitosuni. Viime syksyn hedelmällinen savi ropisi kokolattiamatolle: olisi pitänyt puhdistaa tossut ennen talvisäilytystä, joka tosin oli kestänyt syyskuun puolesta välittä Juhannuksen tienoille. Maton likaantuminen ei kuitenkaan askarruttanut mieltäni pitkäänkään, vaan sovitin luisevat jalkateräni tossuihin, solmin nauhat liian kireälle ja lähdin lenkille.

Puolisen vuotta sitten olin ollut varsin tyydyttävässä juoksukunnossa, joten aloin lenkkini varsin reipasta tahtia ja tunsin ilmapirran viilentävän kainaloitani, kunnes kahdensadan metrin taipaleen jälkeen alkoi vasenta kylkeäni pistää ilkeästi. Hidastin hieman vauhtia ja yritin käyttää hengittäessäni vain pallean oikeaa puoliskoa. Päätin nauttia rauhallisesta kuntoilusta vauhdin hurman sijasta.

Kilometrin rauhallisen hölkän jälkeen pistos alkoi helpottaa, mutta oikeaa lonkkaa alkoi kolottaa. Päätin, että oire olisi vain puutteellisesta tekniikasta ja tottumattomuudesta johtuva hetkellinen häiriö, joka poistuisi, kunhan löytäisin oikean rytmin. Kun tämä hetkellinen kipu alkoi säteillä jo varpasiin saakka, muutin nylkytykseni nilkutukseksi. Hietaanpuoleisesta vauhdista huolimatta matkan edistyessä keuhkoni tuntuivat repeävän ja tunsin lihaksissani voimakkaita väsymysoireita.

Kun arviolta kolmen kilometrin möngertämisen jälkeen virutin särkevää ruhoani virvoittavan suihkun alla, päätin yrittää malttaa jättää seuraavan lenkkeilyn ekstaasista nauttimisen ainakin ylihuomiseen tai ehkä jopa ensi viikkoon.

Pitkään meni rakkoja ja lihaskipuja hoivaillessa. Harvassa olivat ne aamut, joina pystyin kivuitta nousemaan sängystä. Kuukausia meni nöyryyksiä niellen: milloin meni kevyesti ohitseni raikas neitokainen, milloin harmaahapsinen vanhus. Aloin jo sopeutua rauhalliseen kuntourheiluideologiaan irvistelevän kilpaurheilun alttarille uhraamisen sijasta. Mutta juoksu alkoi hiljalleen maistua. Aloin tuntea kiinteitten pohkeitteni kimmoisan voiman. Nylkytykseni alkoi muuttua etäisesti juoksu muistuttavaksi. Nautin tuntiessani oman vauhtini synnyttämän ilmapirran pyyhkivän kuumia poskiani.

Lenkkini pitenivät vadelmien kypsyessä ja aloin tankata energiavarastoja tiheimmissä vadelmapusikoissa. Piristävien vadelmataukojen jälkeen saatoin taas nauttia uudistuneista voimavaroistani kiittäessäni pitkän metsäpolkua tervein keuhkoin ja voimakkain jaloin sattumalta tieleni osuneiden oravien loikkiessa kuusen oksille ihmettelemään kummallista punaista rymistelevää metsäneläintä.

Aloin olla kunnossa ja nautin elämästäni.

Hele

Posti (jatkoa)

Nyönnän nimimerkin sinänsä hauskan nokkelaksi, ja kertomusta lukiessani odotin kirjoittajalla olleen pilailu mielessään. Olisin suhtautunut asiaan huomattavasti laukeammin, mikäli näin todella olisi ollutkin. Eli, jos tekstissä olisi käsitelty vaikkapa sellaista outoa yhteensattumaa, että nimessäni on tiettyjä yhtäläisyyksiä ns. ilmoilu käsitteen kanssa (tällähän on jotakin tekemistä huonojen excursiosäiden torjumisen ja kassien kanssa).

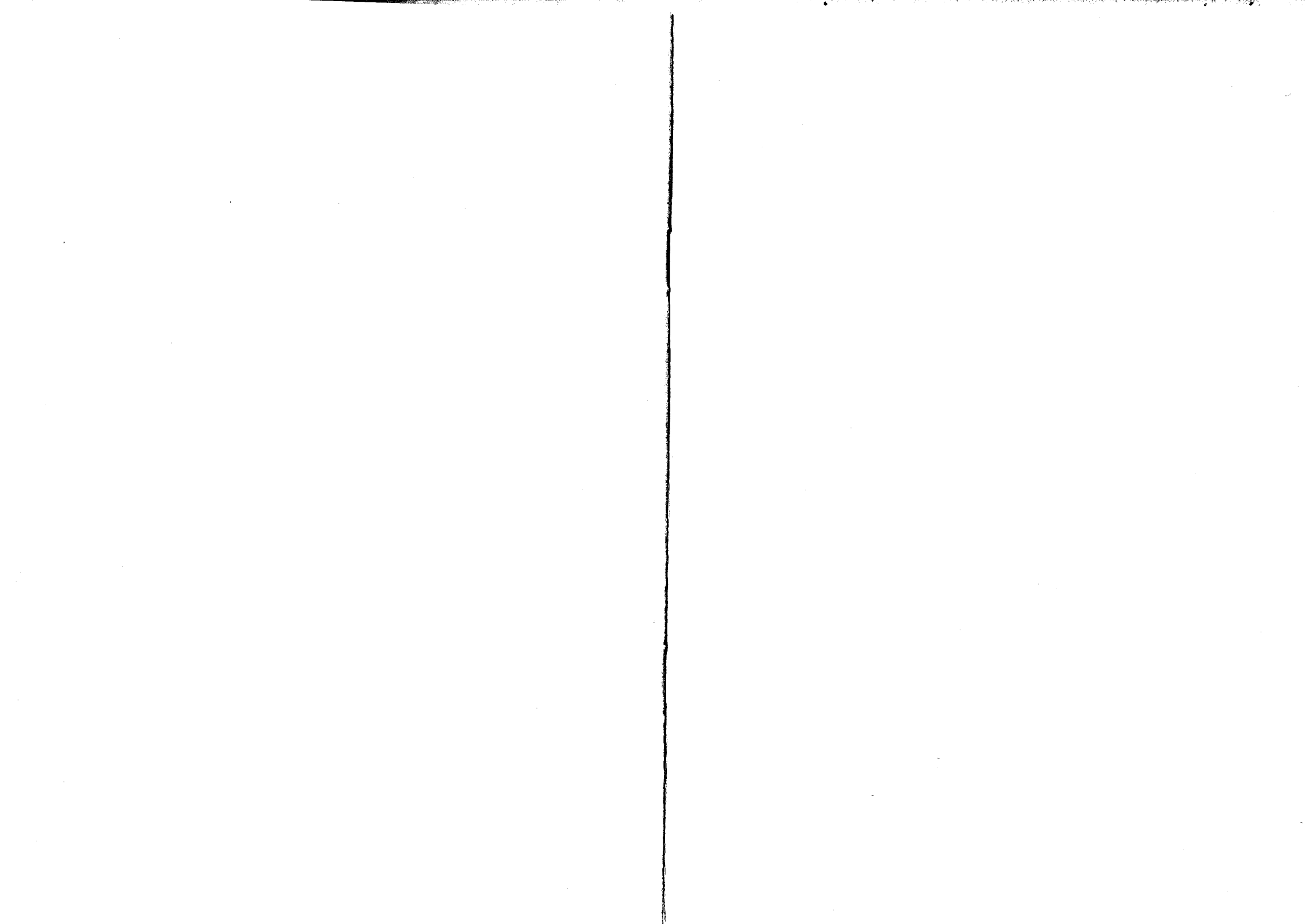
Kirjoituksen sisältö ei mielestäni ole lainkaan hauska, se on pikemminkin vakavahkoa laatua. Juonen perussävy on melko pessimistinen ja vihjaa jopa lievästi juoppohulluuteen. En halua puuttua artikkelin sisältöön sinänsä, mutta pidän tämänkaltaisten vaikutelmien yhdistämistä minuun hieman liioitteluna.

Ihmettelen suuresti kirjoittajan motiiveja valitsemansa nimimerkin suojaan piiloutuessaan. En voi pitää ratkaisua taiteellisesti hyväksyttävänä, ellei kyseinen henkilö sitten satu olemaan joku Eino Vikainen tai vastaava. Näin asia tuskin on ja, koska kirjoittaja en ole minäkään, voinee asian panna vain nimimerkin herkistyneen mielen tiliin. Neuvoisin arvon teekkaria (?) kääntymään vastaisuudessa ensin Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön palvelujen puoleen. Nimimerkin valinnassa voi vapaasti kysyä neuvoa allekirjoittaneelta.

Jos edellä peräänkuuluttamani artikkelin takana on lehtenne aiempi nimimerkki fiisikko tai vastaava toimituksenne alikulttuuri esseisti tai, siitä huolimatta, pidän kohtuullisena vaatimusta Elmo V:n henkilöllisyyden paljastamisesta tämän lehden palstoilla tai henk. koht. Ilmoittautumisia otetaan vastaan tästä lehdestä lähtien.

Mikäli taas tarkoituksena oli saada minut kirjoittamaan lehteenne ja siten nostattaa sen henkistä ja taiteellista tasoa korkeampiin sfääreihin, on siinä valitettavasti onnistuttu.

Ilmo vEhainen

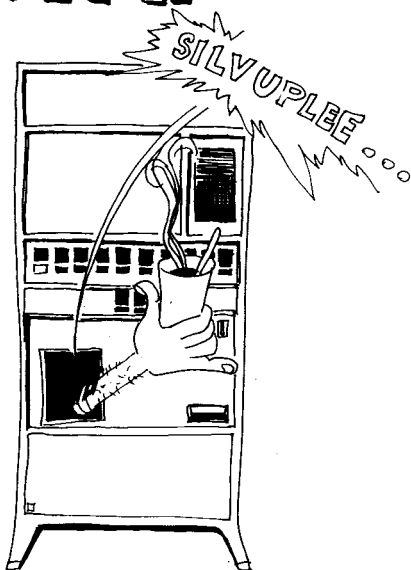
RICOH

1988

Ricoh - maailman suurin
kopiokonevalmistaja

ESBUE Finland Oy
Keskustie 22, 00210 HELSINKI 21, puh. 76-679-371

WMF

Palvelumme TKK:ssa on en-
nallaan ja lisää voi tilata uu-
desta osoitteestamme.
Automaatteja löytyy muu-
ten myös pienemmille poru-
koille.

KAHVIPALVELU
Hämeenyläntie 34
02660 ESPOO 66
Puh. 544 455